

men ud fra dette, at det nu gælder om rent fiskalt at skaffe Statskassen saa megen Indtægt som muligt. Men det er i og for sig ligegyldigt, ud fra hvilken Betragtning det ærede Medlem stemmer for Lovforslaget, naar han blot gør det, og jeg tror, at man maa tælle Stemmerne, man kan vist ikke veje dem paa en fin Vægt. Jeg synes imidlertid, at det er min Pligt overfor det ærede Medlem at sige, at jeg aldeles ikke deler hans Betragtninger, naar han stemmer for Lovforslaget.

Det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) takker jeg for den Maade, hvorpaa han motiverede sin Tilslutning. Det ærede Medlem sagde, at han vilde være villig til under visse Omstændigheder at give Skatteskruen en Omgang endnu i den Forstand, at hvis det var muligt, da at paalægge den her i Landet resterende Spiritus en højere Afgift, og skønt jeg maa derved noget bedrøve det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Tvede), vil jeg sige, at jeg kan ogsaa tænke mig en saadan Mulighed, men den er ganske sikkert skudt ud i Fremtiden, og ingen kan vide, om den vil indtræffe. Den Mulighed kan kun indtræffe, naar vi er ved den sidste Rest af Glasset, de yderste Flasker, der endnu kan skænkes, saa er der naturligvis en Mulighed for, at man kan sætte Prisen højere op. Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Hey) havde nogen Tvivl om, hvorvidt man kunde opnaa en saa høj Pris, som her forudsættes, for den Akavit, som endnu kan bringes i Handelen. Men det ærede Medlem var klar over, at man havde damptrawlet Landet for at opdrive de sidste Flasker, som havde været at faa under dette Interregnum, og havde givet, hvilken Pris der forlangtes for dem. Det *kan* komme til at ligge saaledes, at hvis der atter bliver en Rest af Flasker tilbage, og man for dem er villig til at betale endnu højere Priser end dem, man i Øjeblikket betaler, maa jeg bestræbe mig for, at Statskassen kan faa en endnu højere Indtægt, end der er Tale om gennem Lovforslaget.

Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Tvede) mente, at jeg havde tilladt de andre Ministre — og maaske alt for villigt tilladt, skulde jeg næsten tro efter de Udtryk, han brugte — at komme med Millionforslag til det høje Ting. Ja, jeg har jo ikke kunnet undgaa at give min Tilslutning til saadanne Forslag, som jeg mente var begrundede i Forholdene nu og i Befolkningens Krav, og hvis disse Forslag ikke havde været saa velbegrundede,

vilde jo heller ikke begge Rigsdagens Ting have stemt næsten enstemmigt for dem, saaledes som Forholdet har været f. Eks. i Dag med Hensyn til Forslag til Lov om Mælkeforsyningen. Det ærede Medlem sagde, at det kunde jeg kun gøre ud fra den Betragtning, at jeg kunde holde Statskassens Beholdning vedlige, og det er netop ogsaa den Betragtning, jeg stadig har maattet gøre gældende. Det er af den Grund, jeg i Efteraaret foreslog meget betydelige Skatter, og at jeg samtidig foreslog Optagelse af et Statslaan. Det ærede Medlem ved, at der i det andet høje Ting fra hans Meningsfællers Side rettedes en vis Indsigelse mod dette, fordi jeg havde sagt, at der var en rigelig Beholdning i Statskassen og kunde ventes at indkomme store Midler, men disse Forhold var ikke i Strid med, hvad jeg foreslog, fordi det gælder netop, som det ærede Medlem rigtigt sagde, om at holde Statskassens Beholdning stadig vedlige. Men jeg kan — og jeg synes, det er min Pligt — give det høje Ting den Forsikring, at i Øjeblikket er vi meget velstillede. Der er over 100 Mill. Kr. i dette Øjeblik i Statskassen, og skønt det er noget, der ret naturligt er fremkommet paa Grund af Laan og høje Skatter, særlig paa Grund af, at Merindkomstskatten er begyndt at indgaa i indeværende Kvarter — den er endnu ikke ophørt at indkomme —, er det dog noget, der har en vis trøsterig Karakter for en Finansminister, at der er en saa stor Beholdning i Statskassen. Ganske vist er en Del af den Beholdning anbragt i Varer, men det har ikke i og for sig noget at betyde, for det er muligt for Finansministeren at skaffe likvide Midler i Stedet for Varer. Rigsdagen har Gang paa Gang tilladt ham dette at lade — i dette Tilfælde — Nationalbanken overtage Varebeholdninger og stille likvide Midler til Finansministerens Raadighed. Men ganske sikkert er der Skatter, der svigter, og dette gør Forholdene vanskelige, men saa har, som det ærede Medlem nævnedes, en saadan Skat som Tillægsafgiften paa Spiritus, vedtaget i Foraaret og stadfæstet gennem Lov af 17. Marts, givet det Udbytte, som det ærede Medlem selv nævnedes, af 12 Mill. Kr. Den blev af mig ansat til at give 15 Mill. Kr., den har givet de 12 Millioner, og som det ærede Medlem rigtigt sagde, hvis den Spiritusbeholdning, som nu ligger, skulde betale Tillægsafgift, vilde derved nok $1\frac{1}{2}$ —2 af de 3 Mill. Kr., som mangler, komme ind, og saa er der endnu